

ПРАВА НА ВОЛЮ

№8 (213)
2007

Праваабарончы бюллетэнь

За свае правы варта змагацца.

ПЦ "Вясна" заклікае ўсіх пацярпелых удзельнікаў мірнай жалобнай акцыі "Чарнобыльскі шлях", якая адбылася 26 красавіка, наўважаючы заявы ў РУУС, у прокуратуру, каб прыцягнуць да адказнасці байцоў съпецпадраздзялення, якія перавысілі свае службовыя авязкі.

У заяве патрабуйце:

1. Правесці праверку апісаных вамі фактаў.

2. Выдаць накіраваныне на правядзенне судовамедыцынскай экспертызы з мэтай устанаўлення нанесеных цялесных пашкоджанняў.

3. Знайсці і устанавіць асобаў, якія дапусцілі супрацьпраўныя дзеянні.

4. Узбудзіць крымінальную справу па факце зьбіцця.

5. Пісьмова праінфармаваць вас аб выніках праведзенай праверкі.

У якасці прыкладу можна выкарыстаць некалі пададзеную ў прокуратуру скаргу па факце зьбіцця, зъмешчаную на нашым сайце: www.spring96.org/ru/news/3274.

Калі ў вас узьнікнуть дадатковыя пытанні ці нейкія праблемы – пішыце на наш электронны адрас, і мы дапаможам. Калі вы ўсё ж такі не гатовыя звязацца ў беларускія дзяржарганы, бо лічыце, што гэта можа адмоўна паўплываць на працу альбо вучобу, таксама пішыце нам: мы не будзем распаўсяджаць звесткі ў сродках масавай інфармацыі, але зможем давесці да міжнароднай супольнасці, у камісію супраць катастання і іншых жорсткіх і бесчалавечных абыходжанняў.

Ведайце, што ў будучым гэтым фактам будзе дадзена адпаведная юрыдычная ацэнка, як гэта робіцца зараз у шмат якіх краінах, у тым ліку ў Аргенціне.

Праваабарончыя матэрыялы можна таксама прачытаць на сайтах: www.spring96.org; www.charter97.org; www.baj.ru

"Чарнобыльскі шлях" — шлях да Праўды

Дваццаць адзін год Чарнобылю, трэнаццаць гадоў панаванню Лукашэнкі... Гады ідуць, а ў Беларусі нічога не зъмяніяецца. Такое ура-

жанье, што народ і ўлада жывуць кожны сваім жыццём, а ў знакамітых словах Каліноўскага: "Не народ для ўлады, а ўлада для народу!" — "народ" і "ўлада" памяняліся месцамі... Чарговы, традыцыйны "Чарнобыль-

скі шлях" у чарговы раз, традыцыйна, пацвердзіў гэта. Ну якая, скажыце, яшчэ дзяржава асьмелілася б на пярэдадні гадавіны трагедіі аб'явіць пра свой намер скасаваць усе ільготы для (Працэг на стар. 2)

“Чарнобыльскі шлях” — шлях да Праўды

(Пачатак на стар. 1)

пацярпелых ад Чарнобылю? А чыноўнікі і парламентары Беларусі на чале са сваім прэзідэнтам адкрыта заяўвілі пра гэта. Больш за тое, на працягу апошніх дзесяці гадоў увесь агітацыйны аппарат краіны, тэлебачаньне і радыё, дзяржаўны друк пропагандуюць бясъпечнае жыццё ў зоне адсялення і магчымасць вырошчваць там чыстыя ад радыяцыі і прыдатныя да ежы прадукты... Да гэтага не дадумаліся ў свой час нават праслаўленыя сваёй бесчалавечнасцю савецкія камуністы.

Вось таму і выходзяць штогод 26 красавіка беларусы на свой “Чарнобыльскі шлях”, каб нагадаць пра сябе і свае праблемы ня толькі ўласнаму ўраду, але і ўсюм съвету. Сёлета, як звычайна, задоўга да пачатку “Чарнобыльскага шляху” міліцыянты перакрылі ўсе падъходы да плошчы Якуба Коласа. Цягнікі метро праязджалі плошчу без прыпынку яшчэ з 17 гадзінаў, гэтак жа як і “соты” аўтобус гарадзкога маршруту. Людзі вымушаныя былі зьбірацца купкамі каля ЦУМу і будынку Белдзяржфілармоніі. Арганізатары меркавалі правесцьці шэсцьце ад плошчы Якуба Коласа да будынку Нацыянальнай бібліятэкі, аднак гарадзкія ўлады дазволілі толькі збор ля Акадэміі навук і далейшае шэсцьце па вуліцы Сурганава да Чарнобыльскай капліцы на вуліцы Каракастаянавай. Таму міліцыянты настойліва выцікалі менчукой ад плошчы Якуба Коласа ў бок Акадэміі навук. Але і каля тэрыторыі Акадэміі навук аманаўцы і людзі ў цывільнym таксама выстрайліся ў ачаплен'не. Паступова тут сабралася каля 5000 чалавек. Сярод іх — Аляксандр Мілінкевіч, Вінцук Вячорка, Анатоль Лябедзька, Андрэй Саньнікаў, Станіслаў Багданкевіч, Віктар Івашкевіч (адзін з заяўнікаў акцыі), Сяргей Скрабец, Генадзь Бураўкін, лідэры Моладзі БНФ Франак Вячорка і Але́сь Каліта. Шмат съязгоў: бел-чырвона-белая, съязгі беларускіх хрысьціянскіх дэмакратоў, съязгі Менску, съязгі з джынсавай тканінай. Ад ЦУМу падышла капона прыблізна ў дзіве тысячы чалавек. Аманаўцы ачапілі праезную частку і суправаджалі капону шчыльным ланцугоем. Удзельнікі шэсцьця скандавалі “Жыве Беларусь!”

Капона удзельнікаў “Чарнобыльскага шляху” рушыла ад Акадэміі навук па вуліцы Сурганава ў бок плошчы Бангалор. Міліцыя і ДАІ загадвалі людзям ісці па ходніках вуліцы Сурганава, дзе цяпер вядуцца будаўнічыя працы. Ісці па іх было немагчыма — ямы, горы друуз, кавалкі асфальту, цэглы, будаўнічыя вагончыкі. Арганізатары і удзель-

лоне съязгі анархістаў, Еўрасаюзу, съязгі Беларускай хрысьціянскай дэмакратіі, большасць — бел-чырвона-белых.

На скрыжаванні вуліцаў Якуба Коласа і Сурганава міліцыянты пачалі выхопліваць з капоны маладых людзей. Іх удалося адбіць, міліцыянты адступілі. Аманаўцы справакавалі даўку і зьблізілі некалькі чалавек. Пасля гэтага людзі на знак пратэсту выйшлі на праезную частку. Як стала вядома ПЦ “Вясна”, з гукаўзмацняльнай апаратурай былі затрыманыя Сяргей Змуленка і Алег (прозвішча невядомае). Яны дастаўлены ў Маскоўскі РАУС Менску.

Першыя тысячы ўдзельнікаў “Чарнобыльскага шляху” падышлі да чарнобыльскай капліцы, хаця капона яшчэ не мінула транспартную развязку на вуліцы Багдановіча. Чарнобыльскія знакі і самыя разнастайныя съязгі лунаюць над капонаю. Спрабы правакацыяў былі рашуча спыненая ўдзельнікамі шэсцьця.

Каля капліцы адбыўся жалобны мітынг. За маніфестацыяй назіралі дыпламаты краінаў Еўрасаюзу і ЗША.

“Яны не глядзелі, дзеци гэта былі ці дзяўчата. Яны білі нагамі...”

Паслья "Чарнобыльскага шляху" байцы съпецназу міліцыі ачапілі группу моладзі, якая дайшла да "Макдональдсу", што на вуліцы Багдановіча. Яны пачалі жорстка зьбіаць маладых людзей, вырываць у іх съяцгі, падагналі аўтобусы, людзей туды закідалі. Было шмат затрыманых, на асфальце засталіся съляды крэві...

Моладзевыя актыўісты мяркуюць, што бруталнасць дзеянняў съпецназу тлумачыцца тым, што яны дачакаліся, пакуль людзі разыдуцца, пакуль съдуць журналісты.

Моладзевыя актыўісты кажуць, што яны ішлі па ходніках, затрыманне адбылося паслья таго, як акцыя скончылася, людзі запалілі съвечкі і ўсе пайшлі. Менавіта ў гэтай частцы вуліцы Сурганава няма прыпынку грамадзкага транспарту, і таму людзі пайшлі пешкі да вуліцы Багдановіча, каб сесьці ў трапеібусы. І на рагу, на аўтобусным прыпынку іх абкружылі і пачалі зьбіаць.

Усе міліцыянты былі ў цывільнім, ніякіх знакаў адрозненія, ніякіх пагонаў... А байцы съпецназу міліцыі былі ў чорным. Менавіта гэтыя людзі ў чорным абкружылі натоўп моладзі і зьбівалі маладых людзей.

Галіна Кацуба, якая апынулася побач і таксама пацярпела ад міліцыянтаў, распавядае: "Некалькі чалавек у цывільнім з навушнікамі

Сыпіс затрыманых падчас "Чарнобыльскага Шляху-2007" 26 красавіка ў Менску

1. Сяргей Змуленка (разам з гукаўмацніяльнай апаратурай)
 2. Алег (прозвішча невядомае, разам з гукаўмацніяльнай апаратурай)
 3. Юры Зянковіч, заяўнік акцыі, член Сойму Партыі БНФ
 4. Юры Шамкаловіч
 5. Мікола Сяргеенка
 6. Людміла Атакулава
 7. Іван Сырпін
 8. Кацярына Галіцкая
 9. Кацярына Краснова
 10. Дзэмітрый Лісіенка
 11. Уладзімір Сяргеев
 12. Вячаслаў Вяткоўскі
 13. Алесь Прэнін
 14. Валянцін Сакалоўскі
 15. Васіль Парфянкоў
 16. Кацярына Рамашкевіч
 17. Юля Сяўцова
 18. Алесь Апейкін
 19. Алена Макарэвіч
 20. Алена Дзям'яненка
- У сыпісе магчымыя ўдакладненны. Усе затрыманыя адпушчаныя.

Менск, 26 красавіка.

У вушах і з рацыямі кінуліся на нас. Людзі сталі на іх крываць: "Правакатары!" Яны пачалі адыходзіць, а тут падбегла другая група амапаўцаў. Атрымалася, што я стаяла ў іх на дарозе й іх ня бачыла. Добра, што я стаяла да іх бокам. Адзін з іх штурхнуў мяне ў грудзі, я ўпала на зямлю, якраз на тое месца, дзе адбывалася дагэтуль бойка, на бітвыя яйкі. Другі, які пралягаў, закрануў мяне па руцэ, калі я ляжала. Цяпер у мяне рука амаль не працуе, я не магу ёй рухаць".

Актыўістку незарэгістраванай арганізацыі "Малады Фронт" Касю Галіцкую зьбілі і затрымалі: "Шмат у каго з нас засталіся на тварах съляды ўдараў, у мяне таксама. Потым нас закінулі ў аўтобус. Пры гэтым яны брудна лаяліся матам. У аўтобусе яны заўважылі, што з намі дзяўчынка дзесяці гадоў. Пачалі запытваць, хто яе бацькі, таксама лаяліся на яе матам. Казалі: "Мы цябе адвучым хадзіць на такія мерапрыемствы. Дзяўчынка, відаць, была ў шоку. Яна не магла адказаць, як яе клічуць, дзе яна жыве, хто яе бацькі... Таму яе высадзілі недзе ў раёне вуліцы Арлоўскай. Невядома, як яна зарыентуецца — тым больш у такім псхілагічным стане".

Кася Краснова таксама была затрыманая і трапіла ў міліцыю. Яна прыгадала, што спачатку ім казалі, што на ўсіх складуць пратаколы, але потым павялі здымамаць адбіткі пальцаў і фатаграфаваць як падазраваных у крымінальным злачынстве: "Яны былі з усіх бакоў. Але калі яны пачалі зьбіаць, то рухаліся неяк съпераду і збоку, адціскалі ў дверы. Дзяўчут зьбівалі вельмі моцна. Адну дзяўчыну зьбілі да крэві. Там у асноўным ішлі дзяўчата. Ахапілі

нас 16 чалавек у кола. Адчуваю пабоі ва ўсім целе. Яны не глядзелі, дзеци гэта былі ці дзяўчата. Яны білі нагамі — і як маглі. Было такое месіва, амапаўцаў было так шмат, што нічога нельга было разабраць. Яны ведалі, што, напэўна, ім давядзенца ставіць свае прозвішчы, таму і не складалі пратаколаў".

Галіна Кацуба лічыць, што съпецназаўцы адмыслова нападалі на самых маладых, каб прадухіліць іх далейшы ўдзел у вулічных акцыях. Адметнай рысай сёлетняга "Чарнобыльскага шляху" стала вялікая колькасць моладзі з розных незарэгістраваных дэмакратычных арганізацыяў. "Стаяла група съпецназаўцаў, якія папросту не выпускалі хлопчыка. Адзін мужчына, гадоў трыццаці ці болей, патрабаваў ад хлопца (хлопец гадоў чатыраццаці-пяццяццаці, абсалютна яшчэ дзіця), каб той зьняў съяцгі, намагаўся сам яго зьняць. Потым стаў пагражаць, што хлопца закінуць у аўтобус, паголяць і запэцкаюць зялёнкай. Ка-з-а-у, што ў яго тады ня будзе ніякага жаданьня хадзіць на гэтыя акцыі. Магчыма, яны атрымалі нейкае распарараджэнне ад кіраўніцтва палохаць людзей".

Неаднайчы людзі, якія былі жорстка зьбіты падчас затрымання за ўдзел у вулічнай акцыі, з'явіліся ў праکуратуру на дзяяньні съпецназаўцаў, але дагэтуль да адказнасці не прыцягнулі ніводнага міліцыянта.

У тых выпадках, калі праکуратура пагаджалаася, што было перавышэнне службовых пайнамоцтваў, людзям адмаўлялі, спасылаючыся на то, што немагчыма высветліць асобы тых, хто іх зьбіваў.

Сыпецслужбы трымалі сітуацыю пад кантролем?

КДБ Украіны папярэджвала пра магчымасць аварыі на ЧАЭС з 1982 году

На сайце Службы бясьпекі Украіны ў вольным доступе размешчаны 121 дакумент з архіву КДБ Украінскай ССР. Пасъля азнямлення з гэтymі дакументамі ў карэспандэнта "Еўрапейская радыё" разумення таго, што адбывалася на ЧАЭС, стала яшчэ менш, чым было раней.

Згодна з дакументамі, КДБ трымала пад кантролем усю сітуацыю. Сыпецслужбам было вядома, што падчас будаўніцтва станцыі выкарыстоўвалася бракаванае югаслаўскае абсталяванье. Прычым такі ж брак паставяўся на Смаленскую АЭС. За некалькі гадоў да катастрофы ў дакладных запісках КДБ з'вяртала увагу на памылкі ў праектаванні станцыі, у сценах былі знайдзеныя расколіны, расслаенне падмурку.

Выстайлена на сайце дакументы даюць падставы меркаваць, што Чарнобыльская трагедыя началася задоўга да 26 красавіка 1986 году. Радыяцый з ЧАЭС выходзіла і трапляла ў навакольнае асяродзідзе і арганізмы людзей і да гэтай чорнай даты. Аварыя на 4-м энергаблоку толькі паставіла тлустую кропку ў шэрагу іншых падзеяў.

12 сакавіка 1982 году кіраунік Упраўлення КДБ УССР па горадзе Кіеве і Кіеўскай вобласці генерал-маёр Вакуленка даслаў ліст свайму кірауніцтву аб парушэннях радыяцыйнай бясьпекі на ЧАЭС. У

лісьце рассказываецца, што ў возеры ахаладжальніку станцыі мясцовы рыбкамбінат з 1979 году гаду рыбу на продаж. Без аналізу вырашчанай рыбы і адпаведнага дазволу санепідэмстанцыі. Зроблены аналіз паказаў, што ўжывальці гэтую рыбу нельга. Лавіць яе забаранілі. "Аднак, – пісаў Вакуленка, – парушаючы прадпісаныне, рыбу працягваюць лавіць і прадаваць насельніцтву".

30 кастрычніка 1982 году генерал-маёр Вакуленка даслаў яшчэ адзін ліст пад грыфам "Абсалютна сакрэтна" – "Аб стане радыяцыйнай абстаноўкі ў раёне ЧАЭС". Ліст старшыні КДБ УССР генерал-лейтэнанту Мусе тычыўся аварыі 9 верасня на першым энергаблоку. Там здарыўся разрыв тэхналагічнага каналу. Адбыўся выкід радыяеактыўных рэчаў у навакольнае асяродзідзе.

"Найбольшую небяспеку ў радыяцыйным плане для насельніцтва, – паведамляў Вакуленка, – уяўляюць "гарачыя" часціцы, якія могуць патрапіць у дыхальныя органы і ўнутр арганізму і выклікаюць сур'ёзныя наступствы, ажда смерці з-за "прапалу" тканак арганізму".

9 студзеня 1984 году кіраунік 6-га аддзідзелу УКДБ УССР Турко паведаміў, што югаслаўскія фірмы "Энергайнвест" і "Джура Джакавіч" паставілі на ЧАЭС няякаснае абсталяванне: "Выяўленая вялікая колькасць

брaku ў зварачных злучэннях, якія ў працэсе работы энергаблокаў могуць прывесці да аварыйных сітуацый".

5 мая 1986 году намесьнік старшыні КДБ УССР Коўтун дасылае ліст кірауніку, у якім гаворыцца аб тым, што нават падчас выбуху на працуочым рэактары і турбіне супрацоўнікі Харкаўскага аўтаданнія "Турбаатам" і Гораўскага прадпрыемства "Донтэхэнэрга" праводзілі эксперыменты. А таксама дакладвае, што з-за адсутнасці аўтаматычных дазіметрычных прыладаў зафіксаваць узровень радыяеактыўнасці выбуховага воблака ня мелася магчымасці.

28 мая 1986 году кіраунік 6-га аддзелу КДБ УССР Слабадзянюк даслаў ліст старшыні КДБ УССР Космачу. У лісьце гаворыцца, што ў асобных месцах Кіеву знайдзеныя участкі з павялічанай канцэнтрацыяй радыяеактыўных рэчываў, а ў крамах гораду прадаецца забруджаны радыяцыйны хлеб.

9 чэрвеня 1986 году Слабадзянюк паведаміў старшыні ўкраінскіх сыпецслужбай аб тым, што, па ягоных звестках, у зоне павышанай радыяцыйнай забруджанасці будучы нарыхтоўваць мясо і малако: "Нарыхтавана будзе калі 30 тысячай тон мяса і накіравана ў лядоўні Данецкай і Жытомірскай абласцей. 15 тысячай тон масла, выпрацаванага з забруджанага малака, накіруюць у лядоўні Чаркаскай і Чарнігаўскай абласцей".

Документаў на сайце службы бясьпекі Украіны вельмі шмат. Калі іх чытаеш, узынкае пытаныне: "А што ведаюць аб гэтым сыпецслужбы Беларусі? І калі ім таксама ёсць, што сказаць, то чаму яны ня зробяць так, як іх украінскія калегі?"

Адзінным, хто пагадзіўся гаварыць на гэтую тэму, быў Васіль Лявонаў. У той трагічны для Беларусі год ён займаў пасаду першага сакратара Магілёўскага аблакаму партыі. Ен сцьвярджае, што беларускія сыпецслужбы, у адрозненіі ад украінскіх, ніякай інфармацыі, ніякім дакументамі не валодалі і не валодаюць.

"Я думаю, – кажа Васіль Лявонаў, – што ў беларускага КДБ няма гэтых матэрыялаў. 26 сакавіка мы з сакратаром ЦК Дзярмянцеем прачнуліся ў Мсціславе і паехалі па вобласці. Спыніліся ў Чэркаве, калі там пайшоў ужо радыяеактыўны дождь. Толькі калі я вярнуўся, мне дамоў пазваніў кіраунік КДБ і сказаў, што здарылася аварыя – прыборы радыеметрычнага кантроля на "Хімвалакне" сталі зашкаліваць. У КДБ падумалі, што нешта здарылася з ядзернай зброяй. І толькі на наступны дзень іхнія калегі паведамілі ім па вялікім сакрэце, што здарылася аварыя на ЧАЭС".

Васіль Лявонаў кажа, што ўсе пазнейшыя дакументы адпраўляліся наўпрост у Москву і там заставаліся. Застаецца толькі згадаўца, што яшчэ мы даведаемся пра Чарнобыльскую аварыю, калі свае архівы па ЧАЭС рассакрэцяць расейскія сыпецслужбы.

Азнаёміца з выбранымі рассакрэчанымі матэрыяламі украінскага КДБ можна на сайце "Еўрапейскага радыё" – www.belradio.fm.

Чарнобыльцы супраць адмены ільготаў

У Палаце прадстаўнікоў адмовіліся прыняць да разгляду зварот удзельнікаў ліквідацыі наступстваў аварыі на Чарнобыльскай АЭС, якія прасілі пераглядзець законапраект, што скасоўвае льготы чарнобыльцам. Зварот меўся перадаць дэпутатам старшыня аргкамітэту грамадзкага аб'яднання "Ліквідатар", сябра Аб'яднанай грамадзянскай партыі Аляксандр Ваўчанін:

"Я сёньня прыехаў у Палату прадстаўнікоў да дэпутатаў, зъяўнуўся да іх афіцыйна са Зваротам ад імя чатырохсот удзельнікаў ліквідацыі аварыі на Чарнобыльскай АЭС, каб яны разгледзелі законапраект з удзелам ліквідатараў наступстваў аварыі на Чарнобыльскай АЭС.

У гэтым звароце ўдзельнікі ліквідацыі просілі, каб не былі агулам адмененыя ўсе нормы закону аб сацыяльнай абароне ліквідатараў.

Мяне далей холу не пусцілі. Глядзяць, каб нехта зъверху дазволіў. Я хачу сказаць, што мы не палітычна арганізацыя, але калі нас ня будзе пускаць далей холу, то мы будзем уважліва і пільна глядзець, як працуюць дзяржаўныя чыноўнікі".

У Гомелі распачалася акцыя па зборы подпісаў супраць законапраекту па скасаванні ільготаў інвалідам, ліквідатарам аварыі на ЧАЭС, студэнтам ды іншым катэгорыям насељніцтва. Менавіта такі праект зараз знаходзіцца на разглядзе дэпутатаў Палаты Прадстаўнікоў. Галасаваць па ім дэпутаты зъбираюцца ўжо ў гэтую сесію.

За гадзіну працы моладзевыя актыўісты Зыміцер Жалезыніченка і Сяржук Гаўрылін сабралі каля 70 подпісаў грамадзянінаў. Як за-

Менск, 26 красавіка, былыя ліквідатары паказваюць свае пасыведчаныні, якія хутка могуць стаць непатрэбнымі...

фота byMedia.net

значаюць юнакі, пад зваротам да парламентароў падпісаліся амаль 90% з людзей, якім прапаноўвалі паставіць подпіс. Тыя ж, хто адмовіўся гэта рабіць, тлумачылі гэта ў асноўным тым, што, на іх думку, гэтая акцыя бессэнсавая, і дэпутаты! ўсё роўна правядуць

любы законапраект, распрацаваны кіраўніком дзяржавы.

Кампанія па зборы подпісаў будзе працягвацца. Юнакі плануюць назьбіраць некалькі тысячай подпісаў, якія будуць пасыля накіраваныя ў Палату прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу.

Кароткая памяць

26 красавіка, дэмакратычныя сілы Берасьця адзначылі 21-ю гадавіну аварыі на Чарнобыльскай АЭС. Актыўісты Партыі БНФ і прыхільнікі кампаніі "За свабоду" раздавалі жыхарам Берасьця інфармацыйныя матэрыялы, прысьвечаныя чарнобыльскай трагедыі. Найбольшай папулярнасцю ў мінскай карыстаўся інфармацыйны бюлетэнь Берасьцейскай абласной арганізацыі Партыі БНФ "Наш выбар", значная частка якога прысьвеченая чарнобыльскай тэматыцы.

— Мяне зьдзівіла, што многія, асабліва моладзь, ведаючы, што Чарнобыльская аварыя нанесла вялізную шкоду Беларусі і беларускаму народу, нават ня могуць назваць год, калі яна адбылася, — распавёў актыўіст кампаніі "За свабоду" Сямён Васюк, — А яшчэ шмат хто зьдзіўляўся, чаму, калі краіне нанесеная такая велізарная шкода, улады нічога не робяць і нават ня кажуць аб гэтым...

Хуткая расправа за напамін

У Віцебску 26 сакавіка затрымалі ўдзельнікаў акцыі
ў памяць ахвяраў Чарнобыльскай трагедыі

Падчас жалобнай імпрэзы з нагоды 21-х угодкаў аварыі на ЧАЭС, якая адбывалася ў Віцебску на Усьпенскай горцы побач з крыжкам Еўфрасіні Полацкай былі затрыманыя Сяргей Белязека, Кастусь Смолікаў і Уладзіслаў Токараў.

Ля крыжа сабралася блізу 15 чалавек, якія прыйшлі туды пасыль таго, як па Дзявіне быў пушчаны вянок у памяць ахвяраў Чарнобыльскай трагедыі. Сп. Токараў трymаў бел-чырвона-белы сцяг з жалобнай чорнай стужкай, У Сяргея Белязекі на шы быў павязаны бел-чырвона-белы шалік, а Кастусь Смолікаў выступіў перад прысутнымі з невялікай прамовай. Пасыль чаго троє жыхароў Віцебску пад канвоем супрацоўнікаў палка міліцыі съпецьяльнага прызначэння былі адведзеныя ў Каstryчніцкі РАУС.

Нагадаем, што Кастусь Смолікаў

— старшыня абласной арганізацыі Партыі БНФ, а Уладзіслаў Токараў — старшыня гарадской арганізацыі гэтай жа партыі.

27 красавіка суд Каstryчніцкага раёnu Віцебску разгледзеў адміністрацыйныя спрэвы актыўісту Партыі БНФ Сяргея Белязекі, Кастуся Смолікаў і Уладзіслава Токараў, якія былі затрыманыя падчас жалобнай імпрэзы з нагоды 21-х угодкаў аварыі на ЧАЭС. Як стала вядома ПЦ "Вясна", судзьдзя Ірына Смалякова прызнала ўсіх трох вінаватымі ў парушэнні артыкулу 23.34 КоАП і вынесла пакаранье:

Кастусю Смолікову — штраф памерам 2 базавыя велічыні;

Сяргею Белязеку — штраф памерам 5 базавых велічыні;

Уладзіславу Токараў — арышт тэрмінам 3 сутак.

Алесь БЯЛЯЦКІ:

"Буду выкарыстоўваць усе магчымыя рычагі"

Падчас Сусьеветнага кангрэсу Міжнароднай федэрациі праву чалавека FIDH (The International Federation for Human Rights), які адбыўся ў сталіцы Партугаліі Лісабоне, віцэ-прэзідэнтам гэтай уплыўовай арганізацыі быў абраны праваабаронца Алесь Бяляцкі. FIDH аб'ядноўвае больш за сто праваабарончых арганізацый з найстарэйшых арганізацый таго, хакартую.
Яе дзейнасць распачала яшчэ ў 20-я гады мінулага стагодзьдзя. Штуршок да працы федэрациі дали французскія праваабаронцы. Першы прэзідэнт FIDH падчас вайны быў расстраляны фашыстамі.

"На сёньняшні дзень у склад федэрациі ўваходзіць больш за 140 недзяржаўных арганізацый з усяго свету. На початку 90-х гадоў федэрация пачала актыўна працаўваць на тэрыторыі былога СССР. Праваабарончы цэнтр "Вясна" таксама зьяўляецца сябрам FIDH з 2004 году. Сёлета на пасаду віцэ-прэзідэнта была прапанаваная імая кандыдатура, якая была падтрыманая. Такім чынам на працягу трох гадоў я буду выконваць гэтую функцыю разам з некалькімі іншымі віцэ-прэзідэнтамі. FIDH мае свае прадстаўніцтвы пры Радзе па правах чалавека ў Жэневе, пры Радзе Еўропы, федэрация дастаткова актыўна сябе паводзіць падчас паседжаньняў АБСЕ. Такім чынам у беларускіх праваабаронцаў з'явіўся яшчэ адзін інструмент інфармавання міжнароднай супольнасці, а таксама магчымага грамадзка-гага прэсінгу на беларускія ўлады ў сувязі з парушэннем імі правоў чалавека. У мае функцыі будзе таксама ўваходзіць каардынацыя праваабарончых рухаў на постсавецкай прасторы і ў Цэнтральнай Еўропе", – паведаміў Алесь Бяляцкі.

Андрэй Клімаў: яшчэ месяц у няволі

Жонка былога дэпутата Вярхоўнага Савету Андрэя Клімава, якога трываюць у Менскім съледчым ізалятары, Тацяна Клімава штодня атрымлівае ад мужа лісты. Яна паведаміла Радыё Свабода, што пра съледствіе з'весткі вельмі кароткія: допыты ідуць, Андрэй па-ранейшаму не прызнае сябе вінаватым і не адказвае на пытаньні.

Аднак некаторымі ўражаньнямі ад размоваў са съледчым Анатолем Гадуном Клімаў усё ж дзеліцца, кажа ягоная жонка:

– Адна размова Андрэя са съледчым мяне асабліва ўразіла. Съледчы Гадун пераконваў Андрэя забыць пра некаторыя старонкі найноўшай гісторыі Беларусі – а менавіта пра існаванье Вярхоўнага Савету 13-га склікання і рэферэндум. Як гэта пракаментаваць? Магчыма, гэта дараўальная, калі ўяўіць, што съледчы малады і ў той час быў хлопчыкам», – паведаміла Тацяна Клімава.

Нагадаем, у 1995 годзе адбыліся выбары ў Вярхоўны Савет 13-га склікання, у якім Андрэй Клімаў быў

Пры гэтым адной з галоўных функцыяў Алесь Бяляцкі называе прыцягванье ўвагі да беларускага пытаньня. "Я буду старацца выкарыстоўваць усе магчымыя рычагі, якімі на сёньняшні дзень валодае FIDH, каб узняць пытаньне з правамі чалавека ў Беларусі", – кажа Бяляцкі.

Нагадаем, што ў мінульым годзе Алесь Бяляцкі быў сярод кандыдатаў на атрыманье Нобелеўскай прэміі ў галіне міру. Таксама ў 2006 годзе ён быў узнагароджаны прэміяй імя Сахарава ў Нарвегіі, а ў Чэхіі атрымаў прэмію «Homo homini».

У інтэрв'ю Радыё Свабода Алесь Бяляцкі сказаў: "Тое, што мяне абрали віцэ-прэзідэнтам, гэта съведчыць пра цікавасць міжнароднай супольнасці да нашай краіны і пэўную трывогу за тое, што ў нас адбываецца. Яны такім чынам прызнаюць, што сітуацыя ў Беларусі ненормальная.

Мы задаволеныя тым, што адбылося, бо праблемы з правамі чалавека ў Беларусі можна будзе ставіць на даволі высокім узроўні й рабіць гэта значна больш інтэнсіўна, чым гэта ў

нас атрымлівалася раней. Бо сама Міжнародная федэрация праву чалавека мае дастаткова міжнародных інструментаў для падніцця пытаньня ў правах чалавека на міжнародным узроўні".

Ён паведаміў таксама, што падчас канферэнцыі ў Лісабоне прынялі рэзоляцыю пра сітуацыю з правамі чалавека ў постсавецкіх краінах, у якой шмат увагі надаецца і Беларусі.

"Апроч таго, у нас вялася актыўная дыскусія падчас абмеркаванья пытаньня ўжыванні міжнароднай юрысдыкцыі да розных краін свету. У тым ліку разглядалася пытаньне, якім чынам гэты інструмент можна ўжыць да Беларусі, да справаў зыніктых у Беларусі.

Я думаю, што гэтыя магчымасці беларускія праваабаронцы будуть мець – і змогуць выкарыстоўваць іх больш поўна. І тут шмат што залежыць на толькі ад міжнароднай супольнасці, якая дае нам гэтыя інструменты, колькі і ад нашай актыўнасці".

Алесь Бяляцкі сказаў, што цяпер абавязкаў у яго пабольшае. Але ён мяркуе, што гэта не аслабіць яго дзейнасці менавіта ў Беларусі: "Натуральна, што я буду старацца спалучаць працу. Кола абавязкаў у мяне павялічваецца, таму нечым давядзецца ахвяраваць. Але з іншага боку, я думаю, адбудзеца гэтакая якасная кампенсацыя. Будзе магчымасць на даволі высокім узроўні падымаць пытаньне ў Беларусі – там, дзе раней мы ня мелі такой магчымасці".

расцсьледаванье съледчы па-правейшаму адмайляеца.

Жонка апазіцыйнага лідэра Андрэя Клімава спрабавала перадаць книгі ў съледчы ізалятар, аднак адміністрацыя СІЗА адмовілася прыняць літаратуру для палітвязня. "Мы перадавалі 14 книг – Пляевіна, Канчалоўскага, Уэльбэка, Рэйгана, падручнікі і г.д. Адмовіўся іх прыняць начальнік адзьдзелу па выхаваўчай працы маёр Дзянісік. Сказаў, што ён выдатна ведае, хто такі Клімаў, і менавіта таму ніякіх выключэнчыя рабіць не зъбираеца – книгі можна браць толькі з бібліятэкі ізалятару", – паведаміў прэс-цэнтру Хартыі'97 актыўіст апазіцыі Цімафей Дранчук, які разам з Тацянай Клімавай спрабаваў перадаць книгі ў ізалятар. Раней адміністрацыя СІЗА адмовілася перадаць Клімаву радыёпрыёмнік.

Нагадаем, Андрэй Клімав арыштавалі месяц таму і аўбінавацілі ў закліках скінуць уладу ў артыкуле, які быў размешчаны ў Інтэрнэце. Палітыку пагражает турэмнае зняволенне на тэрмін да пяці гадоў...

Прэсу заціскае не закон, а беззаконнасць

24 красавіка ў Аўгустай зале парламенту, падчас выступу А.Лукашэнкі са штогадовым пасланнем, было закранутае балючае для недзяржаўнай прэсы пытанье аб вяртаньні шэрагу газетаў у айчынныя друкарні і сістэму распаўсюдзу. Праўда, тэма прагучала не ў самім пасланні прэзідэнта народу і парламенту, а пазней, калі тэлекамеры былі ўжо адключаныя і пачаліся адказы на пытаньні парламентароў.

“Інтэрфакс” паведаміў пра гэта пад даволі аптымістычным загалоўкам: “А.Лукашэнка гатовы падтрымаць недзяржаўную СМІ, калі яны будуть працаўца ў адпаведнасці з заканадаўствам”.

Варта нагадаць, што 12 красавіка гэтае самае пытанье было ўзынятае на сустрэчы афіцыйнага лідэра з кіраунікамі айчынных медыяў. Тады тэму ініцыяваў галоўны рэдактар “Народнай волі” Іосіф Сярэдзіч. Што не дзіўна, бо ў лёсе гэтага выдання яскрава адлюстраваны ўсе нягody беларускай незалежнай прэсы. “Народная воля”, як і яшча шэраг грамадзкапалітычных выданьняў, сталі ахварамі “зачысткі” напярэдадні выбараў-2006, страціўшы магчымасць друкавацца ў Менску і даходзіць да чытана праз пошту ды сістэму “Са-

юздруку”. Цяпер рэдакцыя мусіць вырабляць наклад у Смаленску і распаўсюджваць яго выключна ўласнымі высілкамі.

12 красавіка Іосіф Сярэдзіч так і не атрымаў выразнага адказу. Цяпер жа з вуснаў кірауніка дзяржавы прагучалі таксама супярэчлівія тэзы. З аднаго боку, ён нібыта даў надзею: “Ідзіце, дамаўляйцеся з друкарнямі, хай вас друкуюць. Я гатовы падтрымаць, даш каманду”. Аднак тут жа было сказаны: “Але, калі вы будзеце разъмяшчаць съядома несумленную, несправядлівую, неаб'ектыўную інфармацыю, то вы ў краіне выходзіць на будзеце”. Прычым у кірауніка, мяркуючы па ўсім, апрыёры няма даверу да недзяржаўнай прэсы: “Вы гатовыя пракацаць паводле закону? Не гатовыя. Дык чаго вы да мяне ходзіце?”

Такім чынам, кропкі над “і” ў балочым пытаньні не расстаўленыя.

Па-першыню, незразумела, ці гаворка ідзе толькі пра магчымасць друкавацца на радзіме, ці пра поўную “рэабілітацыю” апальных выданьняў, уключна з вяртаньнем у сістэму распаўсюдзу.

Па-другое, хто і паводле якіх крыйтару мусіць вызначаць ступень “сумленнасці”, “справядлівасці”, “аб'ектыўнасці” інфармацыі? Самі гэтыя азначэнні падаюцца даволі хісткімі, суб'ектыўнымі. Бо інфармацыя або прайдуўшая, або не. У другім выпадку гэта хлускія або паклён. І што да адказнасці за такія рэчы, дык ад яе ніводнае беларускае

выданыне не вызваленае і сёньня, дзе б яно ні друкавалася. Тая ж “Народная воля” мусіла сплачваць грашовыя кампенсацыі паводле судовых рашэнняў. Ад памылак медыі не застрахаваныя, але ж ніводзін рэдактар не зацікаўлены канфліктаў з законам, бо гэта абыходзіцца дорага ва ўсіх сэнсах.

Іншая рэч, калі гаворка ідзе пра то, што незалежныя СМІ мусіць прыглушыць крытычны тон, узмацніць самацензуру. Такая ўмова, мякка кажучы, не дапасуваецца да гарантаванага Канстытуцыяй права на свабоду меркаваньняў ды іх выказваньне.

Нарэшце, заява кірауніка дзяржавы, што ён можа “даць каманду” друкарням і г.д., съведчыць пра няшчырсьць чыноўніцкіх заяваў наконт таго, што праблемы недзяржаўнай прэсы палягаюць у сферы дачыненіяў між гаспадарчымі суб'ектамі. Відавочна, што медыйная палітыка вызначаецца на самым версе. І лібералізацыя тут пакуль што не пахне.

Зрэшты, для незалежнай медыйнай супольнасці любое публічнае абмеркаваньне яе балочных праблемай — гэта ўжо лепей, чым іх замоўчваньне. І нават туманныя абяцаныні дзяржаўнага кірауніцтва неяк паспрыяць — гэта падстава, каб дамагацца ад чынавенства рашэнняў на карысць недзяржаўных выданьняў. На лёгкае жыцьцё айчыннае незалежная прэса і так не спадзяеца. Трэба змагацца за кожны маленьki плацдарм.

Што ж да напамінку пра закон, дык яго журналісты і рэдактары не баяцца. Кепска, калі пануе чыноўніцкая беззаконнасць.

Алесь УЛАДАМИРСКИ,
www.baj.by

Назад у СССР на новым этапе

Жыхарам горада Ліды мясцовыя ўлады забараняюць карыстасца антэнамі спадарожнікавага тэлебачанья. У аўвестках, разьвешаных работнікамі ЖЭСаў на пад’ездах жылых дамоў па ўсім горадзе, патрабуеца паздымаць ужо усталяваныя прыватныя антэны-“талеркі”. Тым, хто ня выканае патрабаваньне, пагражае штраф да 15 базавых величыняў (465 тысячаў рублёў), а тэлеантэны будуць прымусова дэмантаваныя, – папярэджваеца ў аўтаках.

Як паведаміў начальнік бюро па ўліку жыльлёвага фонду ЖКГ Ліды Канстанцін Квяткоўскі, усталяваньнем і абслугоўваньнем прыватных спадарожніковых антэнай могуць займацца толькі арганізацыі, якія маюць ліцэнзію. А гарадзкія ўлады праз мясцовую афіцыйную газету папярэдзілі, што неабходна рэгістрацыя кожнага ўладальніка спадарожнікавай тэлеантэны.

Распарараджэнне аб ліквідацыі спадарожніковых талерак прыйшло ад Лідзкага жыльлёва-рамонтнага эксплуатацыйнага прадпрыемства

за подпісам намесніка дырэктара Віктара Вайтулевіча. Атрымаўшы гэтыя загад, работнік жыльлёва-эксплуатацыйных службай перапісалі ўладальніку антэнай у горадзе і папярэдзілі кожнага асабісту.

Як мяркую сябра Праўлення ГА “БАЖ”, медыяэксперт Эдуард Мельнікаў, у сваіх дзеяньнях чыноўнікі, хутчэй за ўсё, абавіраюцца на артыкул 21.13 новага Адміністрацыйнага кодэксу, які прадугледжвае пакаранье за парушэнне архітэктурнага рашэння фасаду будынку, у tym ліку за кошт усталявання спадарожніковых антэнай: “Гэты кодэкс дзейнічае з 1 сакавіка 2007 году і, па агульных ацэнках, утрымлівае шмат жорсткіх нормаў. Але нельга не зауважыць, што і ў Канстытуцыі Беларусі, і Законе “Аб друку і іншых СМІ” утрымліваюцца палажэнні міжнароднага заканадаўства аб праве любога грамадзяніна любой краіны бесспорашкодна атрымліваць інфармацыю любымі сродкамі. А ў артыкуле 19 Міжнароднага Пакту аб грамадзянскіх і палітычных

правах, які двойчы быў падпісаны Беларусью, прадугледжанае права кожнага грамадзяніна на толькі атрымліваць, але і распаўсюджваць інфармацыю незалежна ад дзяржаўных межаў”, – пракаментаваў Эдуард Мельнікаў патрабаваньне лідзкіх гарадзкіх уладаў. Ён выказаў згоду з жыхарамі Ліды, якія лічыць, што распарараджэнне ўладаў пробны крок, каб высьветліць рэакцыю насельніцтва на такі адміністрацыйны ўціск.

Па словам Э. Мельнікава, гэта яшчэ адно съведчаньне, што ўлады імкнуцца закрыць апошнія “шчылінкі” незалежнай інфармацыі, якімі зьяўляюцца непасрэднае (са спадарожніком на антэну спажыўца) тэлебачанні і Інтэрнэт.

“Нічога новага не прыдумалі. Яны проста паўтараюць дзеяньні савецкай улады, якая таксама вельмі ўстрывожылася, калі зьявілася тэхнічная мяркимасць атрымліваць сігналы непасрэдна са спадарожніком. Гэта было даўно, але я дакладна памятаю ліст міністра замежных справаў СССР А.Грамыкі ў ААН, дзе ўтрымлівалася пагроза зынішаць спадарожнікі, вяшчаныя праз якія будзе шкодна ўплываць на съядомасць савецкіх людзей”, – зазначыў Эдуард Мельнікаў.

Савецкім метадам псіхіяtryі ня месца ў сучаснай Беларусі

Міжнародны Савет па псіхічным здарою аператыўна адзягаваў на факт прымусовай шпіталізацыі магілёўскай актывісткі Крысьціны Шацікавай.

Як стала вядома праваабарончаму цэнтру "Вясна", гэтая інфармацыя трапіла ў паштовую рассылку Дому правоў чалавека (міжнародная сетка дамоў правоў чалавека, да якой далучыліся 8 краінаў і яшчэ 4 рыхтуючыя свае праекты). З поўным тэкстам інфармацыі можна азнаёміцца на сайце Дому: www.humanrightshouse.org.

У сувязі з гэтым Міжнародны савет зьвярнуўся да Сусветнай псіхіяtryчнай асацыяцыі і непасрэдна да яе прэзідэнта прафесара Джоана Меццыга. У звароце, які падпісалі аўтарытэтныя суперечылісты ў галіне псіхіяtryі, кіраўнікі акаадэміяў і каледжаў псіхіяtryі са Злучаных Штатаў, Аўстраліі і Новай Зеландыі, а таксама іншых краінаў, у прыватнасці, выказваеца занепакоенасць тым здарэннем, якое мела месца ў Беларусі, калі супраць уласной волі і пад прымусам Крысьціна Шацікова была шпіталізаваная ў псіхіяtryчную лякарню і цягам трох дзён ёй аказвалася прымусовая лячэнне. Міжнародны Савет непакоіца тым, што без умяшальніцтва Сусветнай асацыяцыі псіхіяtryі існуе рэальная небясьпека пераймання ў Рэспубліцы Беларусь тактыкі былога Савецкага Саюзу, калі псіхічна здоровыя палітычныя дысідэнты і іншыя грамадзяне падлягали прымусовой шпіталізацыі і змяшчаліся

Крысьціна Шацікова
на "Чарнобыльскім шляху".

у закрытыя і надзеіна ахоўваемыя установы.

Міжнародныя псіхіяtry спадзяюцца, што Сусветная асацыяцыя тэрмінова адзягагу на незвычайнэ здарэнне ў Беларусі належным чынам.

Нагадаем, што грамадzkую актыўстку Крысьціну Шацікову затрымалі 22 сакавіка ў Менску і адвезлы ў Магілёў, дзе адбыўся допыт у КДБ. Практычна адразу па выхадзе з будынку да Шаціковай пад'ехала машина і людзі ў цывільнym гвалтоўна ўцягнулі яе туды.

Пазней, як паведаміла журналістам на прэс-канферэнцыі ў Менску Крысьціна Шацікова, яе адвезлы ў псіхіяtryчны шпіталь, дзе прывязалі да ложкі і калолі псіхатропнымі прэпаратамі, сярод якіх быў сібазон. Пазней актыўстка падала ў Магілёўскую праکуратуру скаргу на гвалтоўнае зъмяшчэнне ў псіхіяtryчны шпіталь, дзе яе утрымлівалі з 23 да 26 сакавіка.

Пратэстанты хочуць зъмяніць Закон аб свабодзе сумлення

Вернікі шэррагу пратэстанцкіх канфесіяў Беларусі пачалі збор подпісаў з патрабаваннем да ўладаў прывесьці Закон аб свабодзе сумлення і рэлігіях у адпаведнасці з нормамі Канстытуцыі РБ. Яны спасылаюцца на артыкул 31 Канстытуцыі, які дэкларуе роўныя права ўсім канфесіям. Вернікам трэба сабраць на менш за 50 тысячай подпісаў для таго, каб зьвярнуцца ў Канстытуцыйны суд. Яны хочуць зъмяніць некаторыя палажэнні закону. У прыватнасці тыя, якія дазваляюць набажэнствы без дазволу ўладаў толькі на могілках, крэматорыях і ў месцах рэлігійнага паломніцтва. А таксама артыкул, паводле якога рэлігійная суполка мусіць быць зарэгістраваная і мець юрыдычны адрас ў нежыльым фондае.

Спасылаючыся на гэтыя палажэнні закону, суды цягам двух гадоў ліквідавалі некалькі пратэстанцкіх суполак у Менску і ў рэгіёнах, у тым ліку і тыя, пастарамі якіх зъяўляюцца

Эрнест Сабіла, Леанід Ліпень, Георгій Вязоўскі.

Летась вернікі-пратэстанты менскай суполкі "Новае жыцьцё" трymалі галадоўку на знак пратэсту супраць дзеяньняў уладаў. Гарадзкія чыноўнікі спачатку пазбавілі іх зямельнага надзелу, а потым – і храму (былога капліцы кароўніку). Іх падтрымалі сотні пратэстантаў. У выніку ўлады пайшли на саступкі, і ў Вышэйшым гаспадарчым судзе пачаўся разгляд справы пратэстантаў. Але 22 сакавіка справу прыпынілі на навызначаны тэрмін.

Пастар царквы "Новае жыцьцё" Вячаслав Ганчарэнка ня выключае, што калі ўлады ўхваліць зъмяненне не на карысць вернікаў-пратэстантаў, то яны зноў распачнуть доўгатэрміновую акцыю пратэсту.

Пратэстанты разлічваюць, што неабходная подпісы будуць сабраныя, і што да акцыі далучацца шмат вернікаў-хрысьціянаў.

Маці за сына...

Таяця Севярынец
звольненая з працы

Маці беларускага апазіцыяне-ра Паула Севярынца звольненая з працы ў віцебскай школе №40 з прычыны быццам бы парушэныя працоўнага рэжыму.

Сама Таяця Севярынец лічыць, што яе звольнілі з пасады па палітычных прычынах. Падчас зімовых канікулаў яна выехала на 6 дзён да сваёй дачкі ў Менск, а пазней у Варшаву, дзе яна наведала магілу бацькі і прыняла ўдзел у педагогічных курсах. На кароткі водлуск яна спачатку атрымала згоду свайго школьнага начальства, але пазней па тэлефоне згаданае рашэнне было адменена.

Пісьмо ў абарону настаўніцы з амаль 36-гадовым прафесійным досьведам падпісала група бацькоў. Тым часам настаўніца хоча дамагацца сваіх правоў перад судом і праکуратурай.

Нагадаем, ейны сын Павал Севярынец — адзін з заснавальнікаў забароненай уладамі моладзевай арганізацыі Малады Фронт — адбывае пакаранье пазбаўлення волі.

Нават на паседжаньне не запрасілі

Адвакат Ігар Рынкевіч
звольнены з працы

Пра рашэнне аб звольненні Ігор Рынкевіч даведаўся ўвечары 18 красавіка. У гэты дзень на тэрміновае паседжаньне калегі адвакатаў сам ён ня быў запрошаны і знаходзіўся ў абласной калегіі, хаця магчымасць паведаміць і запрасіць абаронцу Аляксандра Казуліна на паседжаньне, безумоўна, існавала.

Ігар Рынкевіч больш за год абараняў Аляксандра Казуліна. За гэты час яго спрабавалі прыцягнуць да адміністрацыйнай адказнасці нібыты за парушэнне грамадзкага парадку падчас выбарчай кампаніі, але суд стаў на бок адваката. Таксама на яго наклалі два дысцыплінарныя спагнаныя. Зараз адвакацкія паслугі Аляксандру Казуліну згодны аказваць адвакат Зыміцер Гарачка, які абараняў экспандыдата падчас суда ў ліпені 2006 году. Ігар Рынкевіч разлічвае абараняць Аляксандра Казуліна як грамадзянін паводле даверанасці.